
Hymne til Troen

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Hymne til Troen", i: *Mindeudgave Digte*, side: 245, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Hymne til Troen

Saa sagtelig den kommer,
den Livets egen Sommer
trods Dødens Frost og Sne.
Naar ej du Troen slipper,
det aldrig for dig glipper,
at du den faar at se
med Sol i Vang,
med Fuglesang,
med Blomster og med Vipper,
saa Hjertet frit maa le.
Det aldrig for dig glipper,
at du den faar at se.

At turde tro og haabe
det er som Livets Taabe
at trodse Dødens Kløgt.
Kun hvo enfoldigt kendte
den svære Kunst at vente
har overvundet Frygt.
Hold ud! hold ud
i Mulm og Slud!
Om Frosten Sindet brændte
og Stormen brølte: Flygt,
den, der i Tro tør vente,
skal staa mod Dødens Frygt.

Af al Slags Mod heneden
er dog Taalmodigheden
det ædleste maaske.
Ej Glimmer ved det hefter,
men det har skjulte Kræfter
mod Savn og Spot og Ve.
Lad grum og raa
den Vinter staa
og ud af Bøddelkæfter
som Triumfator le!
hvad Troen længes efter,
skal Troen faa at se.

Skrevet til den Bog om Besættelsestiden, som Redaktør Chr. Refslund udarbejdede, mens de fem onde Aar stod paa.